

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

6] תכטיק ס"א טפטיק ס"א
תכטיק: 3] התאקן, גיליון
בכל סעי' ל"ג האב התאקן לה
לא גרס לה כפיסא אבל בכל
מוס מורוויזו ולהחירזו סעי' ד'
להחליק יכול לעשות כ"ו להחמ'
ועוד דלעיל תניא כדברי ר' מא
לחזרו בפרהסיא כי אם כסתר
תסידות ופרישות ענין כסתר
תכונה: (ד) כסתר

עד כמה פרק רביעי בכורות

דלעיל איז דקמני הבא לקבל
שקיבל עליו דברי כהונה חוץ
יה חוץ מדבר אחד אין מקבלין
ים וגו' בזמן שהכהנים עושין

תנו רבנן ^א ויכול שחזרו בהן אין מקבלין אותן
עולמית דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר חזרו
במטמוניות אין מקבלין אותן כפרהסיא מקבלין
אותן איכא דאמר^י אם עשו דבריהן במטמוניות
מקבלין אותן כפרהסיא אין מקבלין אותן ר"ש
ו^ב יהושע בן קרחה אומרים אין כך ובין כך
מקבלין אותן משום שנאמר 'שובו בנים
שובכים א"ר יצחק איש כפר עכו אמר ר' יוחנן
הלכה כאותו הוג' ^ג ת"ר בראשונה היו אומרים
חבר דנעשה גבאי דחזין אותו מחבירתו פירש
אין מקבלין אותו * חזרו לומר פירש הרי הוא
ככל אדם בר הונא בר חימי איצטריכא ליה
שעתא הוה עייל גביה רבה ורב יוסף וארבע
מאה זוגא דרבנן שמע דאתו קטיר להו ארבע
מאה ^ד תכתקי לסוף שמעו דנעשה גבאי
שלחו ליה זיל לחשיבותיה זיל לקדמותיה שלח
להו הדרי בן רב יוסף לא אול רבה אול רב
יוסף אמר תנינא פירש אין מקבלין אותו רבה
אמר תנינא חזרו לומר פירש הרי הוא ככל
אדם: תנו רבנן ^ה כל הבכורות אדם רואה
^ו חוץ משל עצמו ורואה את קדשיו ואת
מעשרותיו ונשאל על מהותו אמר מר כל
הבכורות אדם רואה חוץ משל עצמו במאי
עסקין אליכא כהד מי מרימין אלא בתלתא
ומי חשידי והתנן ^ז מיאנה או שחלצה בפניו
ישאנה ^ח מפני שהוא בית דין לעולם בחד
^ט וכדאמר רב חסדא א"ר יוחנן ביחיד מומחה
הכא נמי ביחיד מומחה ורואה את קדשיו
דאי בעי מיתשיל עליהו ומעשרותיו דאי בעי
^י שדי כיה מומא ככוליה עדריה ונשאל על
מהותו דא ^{יא} חזא ליה כימי טומאתו:

הדרן עלך עד כמה ישראל חייבין

כל ^(ט) פסולי המוקדשין ^(י) ^(ז) ^(ח) (הנאתן להקדש)
נמכרין באיטליו ונשחטין באיטליו
ונשקלין בליטרא חוץ מן הבכור והמעשר
שההיתן לבעלים פסולי המוקדשין ההיתן
להקדש ושוקלין מנה כנגד מנה בבכור:
גמ'

ולומר בטעיות הקדשתי אצל
חם קדוש ליכא למימר הכי
ר על עובר שהוא קבוע דאי

קודם שיעשר עדרו: שדי מומא
יקרא בו) לא יבקר בין טוב לר
[א] (מוא ליה דימי טומאה.

הדרן עלך עד כמה

לֹא.

נא א מיי פיי מהל משכנ
 ומשכנ הליח:
 נב ב מיי פיי מהל כסרות
 הליח טוש"פ וי"ד סי'
 שיר סמי"ב:
 נג ג מיי פיי שס הליח:
 ד [מיי] פיי מהל משכנ
 ומשכנ הלי' ו'
 נד ד מיי פיי מהל גירושין

הלכה מה עושים אה"ע
 פ"י יב טע"ב:
 ו [מ"י] פ"ו מהל' שטענות
 ה"ל א' ופ"ד מהל' גדרים ה"ל
 ה עושים י"ד ס"ר רמז טע"ף
 א':
 א ו מ"י מהל' אה"ע
 מנחת הלכה יב ופ"א מהל'
 בטורות הלכה יז פתח עש"ן
 קמב עושים י"ד ס"ר שו
 טע"ב ו:

תורה אור השלם

ו. שׁוּבוּ בָּנִים שְׂדֵדִים נְאֻם
יְיָ כִּי אֲנִי בָעֵלְתִּי בָכֶם
וּלְקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעֵיר
וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהִבֵּאתִי
אֶתְכֶם צִיּוֹן יִדְמִיחוּ ג יִד

הגהות הב"ח

(א) רש"י ל"ה הנאמן וכו'
 ביוקר טובת הנאה
 להקדש הוא: (ב) ר"ה
 ונשקלן וכו' חולין הפ"ד
 ואמ"כ מ"ה חרץ מן
 הבכור והמאשר שאם
 נמכרין ביוקר הנאמן לבעלים
 חטא חטא

גליון הש"ס

תוס' ד"ה דהא וכו' וכו'
לא ידעת נאמן. פי' כו"ס
סוף פ"ב דנעשים:

רבינו גרשום

וכולן שחזרו בהן. אשת חבר שניסת לעם הארץ ובתו של חבר ועבדו של חבר ועבדיו רוצין להיות שוב חברים אין מקבלי: חזרו במשמעויה.

[illegible]

שיתבטלו כל לקדשותיה
 כלומר הואיל דהו כפר
 גבאי ילך לו לשבחו
 ואנוחמוהו הראשון ואנו
 לא כלל אצלו: מי חשידי
 אפי' של עצמן: וכדאמר
 רב חסדא בידיד מוסתה.
 וראה בכורות הכא נמי
 בידיד עסקי: דאנו וראה
 של עצמן חשידי חשי
 וראה אח קדשי. ואנן
 לימר סוף כבוד וואו ויכל
 פדיון אפי' כדמסאלי:
 הואיל דאביי מתייכל
 עלייה. ולפי חכם ויכל
 לימר לו הן הקדשתי ויכל
 אחר ליה היה מקדש
 סוף הכי ואנום למחירי:

[illegible]

באטליו ולשוקלן. שבשוק
רשאי לזלזל בהן ואע"פ
זו, והיינו מנה כנגד מנה: